

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

14. nedeľa po Svätej Trojici: Vďačnosť je ovocím Ducha (17. 9. 2017)

Jozue 24,15

Ja a dom môj slúžiť budeme Hospodinovi.

Bratia a sestry

V jednej základnej škole bola vyvesená anonymná úvaha žiaka na slovnú tému: „Moji rodičia“. Znenie tejto práce by som teraz rád prečítal.

Rodičia sa delia na dve časti: matku a otca. Matka sa pritom ešte rozdeľuje na ženu v domácnosti a v zamestnaní. Doma sa potom ešte skladá z manželky, matky, kuchárky, upratovačky, pračky, nakupovačky, účtovníčky a vychovávateľky. Ostatné si už nepamätám, ale mama toho vie vymenovať ešte oveľa viac, ako napríklad: slúžka, otrok a podobne.

Matka sa vyznačuje tým, že sa zázračne nachádza na viacerých miestach naraz a dokáže v jednej chvíli myslieť na sto vecí, pričom desať vecí robí súčasne. Vidím na vlastné oči, ako po návrate zo zamestnania dá variť vodu na sporák a zatiaľ zamiesi cesto na buchty. Pritom ide práčka, do ktorej chodí vymieňať prádlo. Zároveň pre mňa vymýšľa vety oznamovacie, rozkazovacie, opytovacie a našu Olinku skúša z malej násobilky. Že pritom prebalí malého Jožka a urobí mu sunar s krupicou, to si ani nestačím všimnúť. Dve oči mi na to nestačia. Lebo keď si potom sadneme k večeri, už je namletý mak a orechy na buchty a ja mám na kolenách teplákov našité nové záplaty. Olinka má umyté vlasy a prádlo je rozvešané na balkóne. Nenadarmo mamu tajne pozorujeme. Mama má naozaj iba dve ruky. A predsa keď príde z roboty, má v jednej ruke veľkú tašku, v druhej ruke ďalšie dve tašky a v tretej..... ale nie, veď som hovoril, že má iba dve ruky, ale nesie aj malého Jožka s fusakom.

Otec sa nerozkladá a nerozdeľuje. Nachádza sa v zamestnaní a doma, ale doma ho nájdete len málokedy. Okrem raňajok a večere, keď sedí ešte za stolom, sa vyskytuje občas aj v kresle, alebo na gauči a býva zakrytý novinami. Zanecháva za sebou vždy tie isté stopy: roztvorené a prevrátané noviny a cigaretový popol, niekedy aj v popolníku. Na rozdiel od mamy, aj keď má tiež dve ruky, prichádza domov s rukami prázdny. Či ovláda násobilku neviem, ale písať asi vie, ale napriek tomu mi žiacku knižku ani raz nepodpísal. A nie je ešte preskúmané, prečo patrí do skupiny rodičov, keď na rodičovské združenia vôbec nechodí.

Pán učiteľ hovoril, aby sme sa pri písaní tejto úlohy zamysleli nad prácou svojich rodičov. V škole pridelujú žiaka, ktorý riadne nepracuje, alebo sa neučí, k dobrému a usilovnému žiakovi, aby sa pri ňom niečo naučil. A tak si myslím, že pri svadbe pridelujú mužov k ženám, aby ich ženy niečomu dobrému naučili a mali na nich dobrý vplyv. Mojej mame sa to však doteraz nepodarilo.

Až potiaľto teda slohová úvaha na tému: „Moji rodičia“. Možno sme sa nad týmito slovami pousmiali, ale táto práca a jej podobné odhaľujú prostredie, v akom vyrastajú naše deti a odzrkadľujú skutočnosť, ako fungujú – či nefungujú naše rodiny. Možno by bolo zaujímavé zistiť, akú slohovú prácu o našej rodine by napísali naše deti a vnúčatá.

Žijeme v dobe, v ktorej sa rodinnej problematike venujú príručky, nauky a rôzne teórie o šťastnom manželstve a rodinnej pohode. Na druhej strane však stúpol počet rozvedených rodín, rozmohla sa nevera a rozpadajú sa vzťahy medzi rodičmi a deťmi.

Je preto veľmi dôležité, že pre nás kresťanov existuje niečo oveľa hlbšie a záväznejšie, ako sú spomenuté príručky. Tým základným fundamentom je pre nás Biblia. V nej by sme sa dozvedeli, že

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

každá rodina má svoj začiatok v Pánu Bohu. Keď prichádzajú za mnou snúbenci so žiadosťou o sobáš, hovoríme si aj o tom, aký iný rozmer má svadba v chráme, oproti sobášnemu obradu na mestskom úrade. Na úrade sa to deje pred prítomnými ľuďmi. Ale v chráme sa to deje hlavne pred tvárou Božou, kde prichádza svätý Boh a kladie svoju dlaň na manželský pár. Prítomní sú aj anjeli, ktorí sa z toho radujú a oslavujú Pána Ježiša Krista v nebesiach. Ale zároveň obchádza aj diabol ktorý sa zastrája, že to týmto mladomanželom v budúcnosti poriadne osladí. Pokiaľ nemáme nad sebou trvalé Božie požehnanie, potom nás diabol dostane veľmi rýchlo. Začnú sa hádať manželia, kríza narastá, postupne aj pocit odcudzenia. Následne prichádza boj o svoje deti, koho majú radšej – či ocka, či mamu a vzájomné odcudzenie sa môže prehlbovať.

Možno už diabol v tvojej rodine napáchal katastrofálne problémy. Možno nie je navonok viditeľné už žiadne riešenie. Ale ako pred týždňom hovoril brat biskup, stále je tu šanca na zmenu, stále sa dá začať odznova, stále je tu nádej na obnovenie vzťahov! V žalme 127. sa píše: *Ak Hospodin nestavia dom, márne sa namáhajú tí, čo ho stavajú.* Kto spojil naše manželstvo? Pán Boh. Preto všetky kresťanské rodiny majú v ňom svoj základ.

Trvalá prítomnosť Pána Ježiša v našich rodinách posväťí naše manželstvá a vzťahy, očistí ich a vloží vnútorné šťastie. On sa postará o to, aby rodičia milovali svoje deti a deti svojich rodičov. Bude to vtedy, keď bude mať Boh dôležité miesto v našich rodinách.

Mnohí rodičia dnes tvrdia: „Ja svoje deti nebudem ovplyvňovať, nech si utvárajú samé svoj názor na život a keď si vyberú cirkev, bude to ich rozhodnutie.“ Hovorí sa tomu: moderný pohľad na svet. Moderný znamená považovať Bibliu za zastaranú, ktorá nám už dnes nemá čo povedať. Pretože postmodernému človeku nevoní skutočnosť že je hriešny a mal by byť závislý na Pánu Bohu.

Preto nech má Písmo Sväté trvalé miesto v našich rodinách. Čítajme čo sa v ňom píše o výchove našich detí, o postoji detí k svojim rodičom, o peniazoch, o sporoch medzi manželmi. Každý kresťan je povolaný k tomu, aby slúžil svojmu Pánovi. Nová zmluva hovorí o službe ako o nasledovaní. Všeobecné pokyny pre kresťanský život sa týkajú celého kresťanského života. Z nich sa odvíjajú potom jednotlivé usmernenia pre členov domácností.

O modlitbe sa hovorí, že je dýchaním kresťanovej duše. Potom budú spoločné modlitby v manželstve a v rodinách dýchaním našich manželstiev a rodín. Možno to ide na začiatku ťažko, ale keď sa dokáže manžel s manželkou spoločne modliť, ich puto sa prehlbuje. Keď sa modlievajú s deťmi, prehlbujú sa vzťahy v celej rodine. Je to ako rovnoramenný trojuholník. V jednom uhle sa nachádza muž, v druhom žena a v treťom Boh. Ak sa približujú manželia vo svojom živote k Bohu, zároveň sa približujú k sebe. Ak sa vzdávajú od seba, vzdávajú sa aj jeden od druhého. Možno je to zo začiatku ťažké modliť sa so svojím manželom, ale poviem vám, že sa to oplatí. Povzbudzujem Vás, aby ste si možno aj dnes večer doma sadli, zložili si ruky a ďakovali s vaším manželským partnerom za svoje deti, vnúcatá. Modlite sa spolu za problémy, ktoré vidíte vo vašej rodine. Modlite sa za seba navzájom, za svojho manželského partnera. Ďakujte pritom Pánu Bohu za neho, že ste ho spoznali, že je vašou oporou a šťastím života.

O rodine platí to isté, ako o zhromaždeniach kresťanov: *Lebo kde sú zhromaždení dvaja, alebo traja v mojom mene, tam som ja medzi nimi.* – hovorí Pán Ježiš Kristus. Potom konkrétne aj o tej našej domácnosti bude platiť: *Ja a môj dom slúžiť budeme Hospodinovi.*

Božou vôľou je skutočnosť, aby bol v našich rodinách uctievaný Pán Ježiš Kristus. Aby naše rodiny boli miestom požehnaní. Preto chce mať Boh aj v tvojej rodine svoje miesto, aby sa tieto slová stali skutočnosťou.

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Veriaci rodičia prinesú dieťa ku krstu, aby prežilo Boží vnútorný dotyk a zapečatenie na celý život. Pán Ježiš ho bude viesť po svojej ceste, lenže po kostole sa prechádza aj diabol, ktorý sa zastrája, že to tomu dieťaťku poriadne v budúcnosti sťaží. Preto vyvinie veľké úsilie v prvom rade na rodičov, aby si svoje dieťa nedali na náboženstvo, aby ho neučili od malička modlitbe, aby ho nevodili do kostola. V mnohých rodinách sa mu to aj celkom darí. Ale Biblia hovorí, že tam kde sa rozmohol hriech, ešte viac sa rozhojnila Božia milosť. Chcem dnes pred vami s radosťou vyznať, že túto milosť som si uvedomil aj pri začiatku tohto školského roku. Na všetkých školách kde učíme náboženstvo sa nám spolu prihlásilo 81 detí. Je to o 13 detí viac ako v minulom školskom roku. To nie je samozrejmosť, to je Božia milosť a požehnanie nad našim cirkevným zborom. Pán Ježiš nám tieto detičky pridal a ja Vás dnes prosím o to, aby ste sa za nás, ktorí sa im venujeme modlili. Pretože diabol sa bude chcieť dostať k ich detským srdiečkam. Vynaloží na to všetko svoje úsilie. Prosím, aby ste sa za tieto deti oslovovali, aby rástli v pokore a láske pred Bohom. Modlite sa za rodiny, ktoré sa hlásia do nášho cirkevného zboru, aby boli miestom Božej prítomnosti a vnútorného Božieho pokoja, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum.

Výchovu detí berie Biblia vážne. Bohu na našich deťoch veľmi záleží. Ježiš sa zaujíma nielen o chorých a starých, ale má svoje srdce aj pre deti. Ako sa tvaruje hlina na hrnčiarskom kruhu, formuje sa aj dieťa v rodine prostredníctvom rozličných okolností. Otec a matka sú pritom prvými učiteľmi. Rodičia sú učiteľmi 24 hodín denne a ich školou je rodina. V rodine sa nevyučuje podľa školských osnov, ale máme v nej svoje úlohy. Sme povolani do služby, ktorá nás privádza do boja s diablom, so svetom a s vlastnou vôľou. Potom sa stávajú rodičia živou lekciami života pre svoje deti. Pretože deti vnímajú nielen to dobré čo doma počujú, ale pozorujú aj to zlé, ako rodičia niekedy reagujú. Raz z nich vyrastú dospelí mužovia a ženy. Aké zvyky si preberú od svojich vlastných rodičov?

Stretávam sa už roky s dorastencami a často som počul spovede mnohých, ktorí nedokázali v niečom odpustiť svojim rodičom. Je to niekedy veľmi ťažké, ale iba Božia láska má moc zahojiť aj takéto rodinné traumy.

Preto sa aj samotní rodičia musia každého dňa veľa učiť od Pána Ježiša Krista, aby svoje skúsenosti mohli odovzdávať ďalej svojim deťom. Aby oni videli v prvom rade na nás, že milujeme Pána Ježiša celým srdcom. Toto budú mať celý život pred svojimi očami a zatúžia aj oni po hodnotách Božieho kráľovstva.

Keď dnes prídete domov, povedzte to, čo ste už možno dávno nepovedali. Manželia povedzte svojim manželkám, že ich máte radi, že sú pre váš život veľkým požehnaním a že si vážite ich lásku. Manželky povedzte manželom že ich ľúbite, že si vážite ich záujem, starostlivosť, tvrdú prácu a ich lásku. Rodičia povedzte svojim deťom, ako si ich vážite, že ste na ne hrdí a chcete aby to ďaleko v živote dosiahli. Deti povedzte rodičom, že ich máte radi. Aj keď sa vám niekedy zdá, že vám nerozumejú, ale vždy stoja pri vás. Povedzte svojim priateľom, aký sú pre váš život dôležití a ako veľa pre vás znamenajú.

Je dôležité kráčať týmto svetom s vďačnosťou v srdci. Byť vďačný, to sa v spoločnosti už akosi nenesie. Ale Biblia nám hovorí, že vďačnosť je ovocím Ducha Svätého v našich životoch. Buďme vďační za svojho manželského partnera, za svoje deti, za svojich rodičov a modliet sa za seba navzájom. Aby aj o nás vždy platili slová Józua: *Ja a dom môj slúžiť budeme Hospodinovi.*

AMEN.